

કમીશન ખાઇને વચેટીયા દેશ વેંચે છે, કોઇ ખેતુ નથી દિત રાષ્ટ્રનું સ્વાર્થ સૌંચે છે, મૌંચે છે આંખ આવનારી આપતિઓ તરફ - 'વોલમાર્ટ'ની વિદેશી સંસ્થાનો પક્ષ ખેંચે છે.. (૧૨૫ કરોડનું કમીશન!!)

નિરાધારોની આશાનું છે, એક જ 'આદાર' કાર્ડ (ભાજપા ઉમેદવારો) ફરી વળશે, લોકશાહી ખેતરે મત-મશીન.. (વાવો ભાવિનાં બીજ) હાથકુ

ચિંતન

હિંસા શૂન્યમયલ લભ્યશમન ધાત્રા મક્તલચિત્ત વ્યાલાનાં ચશવસ્તુષાં કુરભુજ: સુદા સ્થવી શાશિન: । સંસારાઈવલંગ્વન ક્ષમધિયાં વૃતિ: કૃતા સા છુલાં ચામનેષયતાં પ્રચાલિત સતતં સર્વે સમાસિગુણા: ॥ વિદ્યાવાચે સર્પોને માટે પવનનું ભોજન (તદ્દન સરળ રીતે મળી રહે તે રીતે) નિષ્ક્રુ છે, જેથી કરીને એ ભોજન પ્રાપ્ત કરવા માટે એને કોઈ જ પ્રકારની હિંસા કરવી પડતી નથી; અને વિના પ્રયાસે કોઈ છળકપટ કર્યા વિના જ મળી રહે છે. તેમજ જમીન પર વિચરનારાં પશુઓ જે માંસાહારી નથી એવાં નિર્દોષ-પશુઓ માટે પ્રભુએ 'ઘાસ'નું સર્જન કર્યું છે જે પશુઓને વિના કોઈ છળકપટ-કાવાદાવા હિંસા કર્યા વિના જ મળી રહે છે. પરંતુ જન્મથી મરણ સુધીનો આ સંસાર સાગર તરવા જેની પાસે અપાર બુદ્ધિ અને વિચારશક્તિ છે એવા કુશાગ્ર-નિષ્પાત-બૌદ્ધિકો માટે એવા વેપાર-ઈંધા-નોકરીઓ બનાવ્યાં છે જે શોધવામાં (અને પેટનો ખાડો ભરવામાં) આખી જિંદગી પસાર તો થઈ જ જાય છે, સાથે સતત સદ્ગુણો-સત્કાર્યો-સતવિચારનો પણ નાશ થવા કરે છે. પશુ-પંખી-સર્પ જેવાં પ્રાણીઓ માત્ર જીવો પેટનો ખાડો ભરવા કોઈ પાપ-છળકપટ કરવાં પડતાં નથી પણ માનવી આજીવિકા માટે વૃંદ-ખૂન-ગોરખઈંધા-એકના ડબલ-અપહરણ-જેવાં કાળાં કામ કરીને પોતાનું 'સુખરાત' આજીવિકા પ્રાપ્ત કરતો રહે છે..

સુવિચાર

- એકાંત સમને જો, તમારા મનની ભાવનાઓ જ્યારે શાંત હોય ત્યારે તમે તમારી અંદર ચિંતન દ્વારા બુદ્ધિનો ભંડાર ભરી લ્યો! - વર્કવર્થ
કોઈના દોષ માટે ક્ષમા આપવી એ ઉત્તમ છે પણ એ દોષ મનમાં જ લીધા વિના ભૂલી જવો એ શ્રેષ્ઠ છે - બ્રાહ્મિનિગ
જે માણસ આપતિ આવતાં ગભરાઈ જતો નથી પણ શાંતિપૂર્વક સહન કરે છે તે સમનો કરે તે મહાત્મા છે - વિ.સ.નાઈકર
જેણે અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠી, સહન કરી છે, તે બધાને ઓળખી શકે છે અને એને બધા સમજી શકે છે - રેવેલિન
બુદ્ધિશાળી ને જેટલી તકો મળે છે તેના કરતાં વિશેષ તકો એ ખતે-સ્વપ્રયત્ને ઊભી કરે છે - બેનન
આપણને કૃતજ્ઞ કરડે એને બદલામાં આપણે પણ કૃતજ્ઞને કરડીએ એવાં વર્તનને 'વેર વાળવા' વેર વાળવાની સાથે સરખાવી શકાય - ઓસ્ટ્રીન આમેલી
જે અશક્ત છે અપ્રાપ્ય છે તેની આશા છે અપેક્ષા રાખો જ નહીં - એસ. ભદ્રાચાર્ય

ભોધ કથા

આજે તો ભેળભેળની ખૂલેલામ ફેટકટીઓ ચાલે છે. ઘી-દૂધ-દવા-સિમેન્ટ બધું જ ભેળભેળીનું. લોકો-પોલીસની નજર સામે આ બધું થાય છે, ભગવાનનો ડર તો હવે રહ્યો છે કે? મહાદેવ શેરીમાં એકલો હતો, એની વચના બાળકો હતાં નહીં, ફોફરને હાથે, ફોફર મને તમારી ચોપટ આપોને મારે રમવું છે! ફોફરને હાથે, ચોપટ લઈ જા, પણ રમીશ કોની ખેડે? મહાદેવે જવાબ આપ્યો, 'થાંભલા ખેડે'. ફોફરને સમજ ન પડી, ચોપટ આપી પોતાના કામમાં પરોવાયાં. થોડીવાર પછી મહાદેવ પર નજર ગઈ, એ ખરેખર ખૂબ જ રસથી ચોપટ રમતો હતો, થાંભલા ખેડે અને થોડીવારે ચોપટ વીટી ફફળાને પાછી આપી. ફફળા એ રહેજ પૂછવા ખાતર પૂછ્યું, 'કોઇ જીવ્યું?' મહાદેવે કહ્યું, થાંભલો જીવતો ગયો! ફફળાને આશ્ચર્ય થયું, કેમ અલ્લા નિજીવ થાંભલા સાથે તું કેમ ઠારી ગયો? મહાદેવે કહ્યું, મેં થાંભલાને અન્યાય ન થાય એટલે તેને મારું જમણું હાથ આપ્યો, અને મારો વારો આવે ત્યારે મારે ડાબા પાસા નાખવાના આવતા, ડાબા હાથની મારી પ્રેક્ટીસ ન હતી, તેથી ઘણા પડતા ન હતા તેથી હાથો. એક નિજીવ પાર્ટનર સાથે પણ ન્યાયપૂર્ણ રમત રમનાર મોટા થઈ એક પ્રખ્યાત ન્યાયાધીશ થયા એનું નામ મહાદેવ ગોવિંદ રાનડે.

ઓફિસ હોય કે ઘર, સમાજ હોય કે રાજકારણ પરિવર્તન સંસારનો જ નહિ પરંતુ સફળતાનો પણ મહામંત્ર છે!

પ્રિય સખી, શિયાળાની ઠંડી વચ્ચે ચૂંટણીના પ્રચારનો ગરમટો ચાલી રહ્યો છે. ગઈકાલના છાપામાં એક પૂછાનાના સમાચારમાં વાંચ્યું હતું કે અમદાવાદના એક ઉમેદવાર બહેન તો પોતે કેબિનેટ મંત્રી જ બનવાનાં છે એવું માનીને પ્રચાર કરી રહ્યાં છે અને મતદાતાઓને પણ એમ જ કહે છે કે, "તમે મને વોટ આપશો તો ઉમેદવાર નહિ પણ મંત્રીને ચૂંટો છો તેવું માનજો." મંત્રી થવાની અપેક્ષા લગભગ દરેક ઉમેદવાર રાખે અને જીતવા માટે અને જીત્યા પછી મંત્રી થવા ધમપણડા કરે છે. પરંતુ સફળતા તો ગણ્યા ગાંઠ્યા વ્યક્તિનાં ગળામાં જ વરસાળા પહેરાવે છે. ગઈકાલે ઘોર-વર સાયન્સના ત્રીણ સેમેસ્ટરનું પરિણામ આવી ગયું છે. ઘણાં વિદ્યાર્થી પાસ થયાં છે ઘણાં વિદ્યાર્થીઓ વિજ્ઞાનની આંટીઘૂંટીમાં હેમખેમ નીકળવામાં નિષ્ફળ રહ્યાં છે. આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે હથેળીની રેખાઓમાં સફળતા ચિતરાયેલી નથી હોતી. જે રીતે ઇમારતનો નકશો એ અડીખમ ઇમારત ન બની શકે, દરેક સફળતા માટે પ્રયત્ન કરવો પડે છે. પણ પ્રયત્ન અને ધમપણડા એમાં ફેર છે. પ્રયત્ન આયોજન અને સમજણપૂર્વક યોગ્ય દિશામાં ભરેલ નિશ્ચિંતાત્મક પગલાં છે. ધમપણડા એ આયોજન વગરની, અવિચારી અને થકવી નાખનારી મજુરી માત્ર છે.

ગળા બહારની કસરતથી તેનું હૈયું ફાટી પડ્યું ને પ્રાણ નીકળી ગયા. દેખાદેખી કરવાથી કે બીજાના રસ્તામાં રોડા નાંખવાની પ્રવૃત્તિથી દૂર રહી હરિકોથી બહેતર બનવાના પ્રયાસમાં લાગ્યા રહો. ત્રીજું પગથિયું : આયોજન રોજિંદા કામ હોય કે જિંદગીના મસમોટા ભગીરથ કાર્યો. બધું જ યોગ્ય રીતે આયોજનપૂર્વક થવું જોઈએ. મોટા ભાગના લોકો કુશળ આયોજક હોતાં નથી. પરિણામે તેઓને બીજા પર આધાર રાખવો પડે છે. કામ કરતાં આવડવું જેટલું જરૂરી છે તેટલું જ જરૂરી છે કામ કરવામાં આવડવું. કુશળ આયોજક કામ કરવા અને કરાવવાના તબક્કાવાર આયોજન દ્વારા જ સફળતાનો રસ્તો કંડારે છે બાકી 'એક અકેલા થક જતા હે'

સખીને પત્ર - સ્વાતિભા સચોવ

કાચબા અને સસલાંની જૂની અને જાણીતી વાર્તા આપણને સફળ થવાની રીત સરળતાથી સમજાવે છે. મારા મતે દસ ડગાં સાવચેતી પૂર્વક માંડીશું તો સફળતા ભણીની દોટને કોઈ રોકી નહીં શકે. પહેલું પગથિયું : આત્મવિશ્વાસ પહેલો સગો પાડોશી નહીં બલકે આત્મવિશ્વાસ છે. ત્રેવડ ત્રીજો ભાઈ છે તો આત્મવિશ્વાસ આપણો મોટો ભાઈ છે. જાત પર ભરોસો ભરો? તો જા... બંધ પાસા પોખાર! પુદ્ગો ભરોસો જેને નથી તેને પુદ્ગો ભરોસો પણ નિર્થક નિવડે છે. આપણાં સાથ કવિ મકરંદ દવે કહે છે કે, 'પગલું હું માંડુ આકાશમાં ને નીચે જોઈ હરિવરનો હાથ.' - હરિવર ત્યારે જ હાથ ઝાલે છે જ્યારે આપણે આત્મવિશ્વાસ પૂર્વક આકાશને આંખવાની હામ ભીડીએ છીએ. નહીંતર પુદ્ગો યોગ્યતા પર નહિ પણ બીજાની સલાહો પર ચાલનારાઓનો તો આખી ફોજ છે. બીજું પગથિયું : યોગ્યતા એક સફળ અને નિષ્ફળ વ્યક્તિત્વ વચ્ચે એક મોટો તફાવત હોય છે યોગ્યતાનો. કોઈ પણ કામ હાથ પર લેતાં પહેલાં તે માટેની યોગ્ય લાયકાત કેળવવી, આપણે ઘણી મહેનત કરીએ પણ યોગ્યતાના પ્રશ્નને ઓપ્શનમાં કાઢી નાંખીએ તો સફળતાનો સંઘ કાશીએ ન પહોંચે!

પરિવર્તન કરતાં રહો. માત્ર પરિવર્તન લાવવું જ જરૂરી નથી. સાથે સાથે નવાં પરિવર્તનો સ્વીકારવા પણ અત્યાવશ્યક છે. નવી પરણેલી વહુ ઘરમાં આવે તે સાથે જ સાસુ એલઈ થઈ જાય છે અને વધુને વધુ જડતાથી દુરતાથી આટલા વર્ષોમાં પોતે પાળેલા નીતિનિયમો અને આચરણને વળગી રહે છે. પરિણામ ઘર ઘર ન રહેતાં સમરાંગણ બની જાય છે. ઓફિસ હોય કે ઘર, સમાજ હોય કે રાજકારણ પરિવર્તન સંસારનો જ નહિ પરંતુ સફળતાનો પણ મહામંત્ર છે! પાંચમું પગથિયું : આંતરિક સંઘર્ષ આપણી અંદર સતત એક યુદ્ધ ચાલતું રહે છે એ છે આપણી જ જાત સામેનું યુદ્ધ. ઘણાં લોકો આ આંતર યુદ્ધમાં જ પાછળ રહી જતાં હોય છે. 'દુ બી ઓર નોટ દુ બી?' નો ઝઘડો સતત ચાલતો રહે છે. ઘણાં લોકો પોતે જ પોતાના વધુ પડતા કડક આલોચક હોય છે. 'મં આ કર્યું તે બરાબર છે? મારે આવું નહોતું કરવું જોઈતું! મારે આમ નહિ આમ કરવાનું હતું? આ નુકશાન મારા કારણે થયું! આવાં અનેક પ્રશ્નો લઈને આપણું એક મન બીજા મન સાથે યુદ્ધમાં મેદાનમાં ઉતરી પડે છે. શાહુદીન રાહોડે એક બેક કહેતા કે એક યુવાને ગામના મુખીને દુરથી આવતાં જોયા. યુવાનના મનમાં વિચાર આવ્યો કે મુખી વૃદ્ધ છે. સમાજીય વ્યક્તિ છે મારે તેમનું અભિવાદન કરવું જોઈએ. શું કહીને તેમને સંબોધું? મુખી કાકા? મુખી બાપા? શું કહેવું તે યુવાન નક્કી ન કરી શક્યો એટલામાં મુખી લગભગ આવી પહોંચ્યા ને યુવાનના મોંએથી સરી પડ્યું 'નમસ્તે! મુખી કુખી કુખી!' આ ઘટના જેવી પરિસ્થિતિમાં આપણે પણ ક્યારેક મુકાતાં હોઈએ છીએ. આપણો આંતરિક સંઘર્ષ આપણને અસ્થિર બનાવે છે. લીધેલાં નિર્ણય પર અડગ રહેવાનો અડગ નિર્ણય કરી તેના અંગેના બધા જ સંશય મનમાંથી દૂર કરી નિર્ણય કરી તેના અંગેના બધા જ સંશય મનમાંથી દૂર કરી આંતર સંઘર્ષને ટાળી શકાય. અને કોઈક વાર લીધેલા નિર્ણય ખોટા સાબિત થાય તો પસ્તાવાના વિપુલ ઝરણામાં માત્ર ડૂબકી જ લગાવવી લાગવી છવાંગ મારી ડૂબી જ ન જવું.'

(વધુ આવતાં અંકે...) - તારી સ્વાતિ

એક સફળ અને નિષ્ફળ વ્યક્તિત્વ વચ્ચે એક મોટો તફાવત હોય છે યોગ્યતાનો, કોઈ પણ કામ હાથ પર લેતાં પહેલાં તે માટેની યોગ્ય લાયકાત કેળવવી, આપણે ઘણી મહેનત કરીએ પણ યોગ્યતાના પ્રશ્નને ઓપ્શનમાં કાઢી નાંખીએ તો સફળતાનો સંઘ કાશીએ ન પહોંચે!

કોઈ પોતાનું બાળપણ - જૂના વીતેલા દિવસો ભૂલાવી શકવું નથી, યાદે તેની યાદો દુ:ખમય હોય કે સુખમય, વીતી ગયેલો સમય - મિત્રો - મા-બાપ - જૂનું ઘર - યાદ આવ્યાં જ કરે છે

બા - ની સાથે ગયું બાળપણ ગામ જવાની હદ છોડી દે બન્યો ડેમ ને નદી સુકાઈ ગામ જવાની હદ છોડી દે નથી વાવતા ભાઈ મકાઈ ગામ જવાની હદ છોડી દે પાદર રસ્તા નામ પૂછશે ગામ જવાની હદ છોડી દે "કોનું છે બે કામ?" પૂછશે ગામ જવાની હદ છોડી દે - મહિલાલ હ. પટેલ 'વેલેડિયેટર' મારી મનગમતી ફિલ્મ છે. તેના એક દૃશ્યમાં મેક્સિમસ (રસેલ ક્રોવ) યુદ્ધભૂમિમાં ઘવાઈને પડ્યો છે. અને તદ્દ્રામાં અનુભવે છે કે પોતે ઘઉંના લહેરાતાં મોલ વચ્ચે પસાર થઈ રહ્યો છે. હળવે હળવેથી ડૂંડાને હાથથી સ્પર્શી રહ્યો છે અને યાદ કરે છે પોતાનું ઘર - ખેતર - કુટુંબ. યુદ્ધભૂમિમાં જ જેની જિંદગી વીતી તેવો ખૂંખાર ચોદ્યો પણ પોતાનું વીતી ગયેલું સુખમય જીવન ભૂલી શકતો નથી. તો આપણા તો શા ભાગ? કોઈ પોતાનું બાળપણ - જૂના વીતેલા દિવસો ભૂલાવી શકવું નથી. યાદે તેની યાદો દુ:ખમય હોય કે સુખમય. વીતી ગયેલો સમય - મિત્રો - મા-બાપ - જૂનું ઘર - યાદ આવ્યાં જ કરે છે. સમય વીતતાં

સંસારની માયાજાળમાં ગોઠવાઈ ગયા હોવા છતાં મન રચાળકાળને ભૂલીને જૂના દિવસોને યાદ કરવામાં ગૂંથાઈ જાય છે. આધુનિક જમાનામાં સ્વીચ દબાવો એટલે બધું ઝળાંઝળાં થઈ જાય છે તોયે પારિજાત - રેખા ભટ્ટ લાઈટ વગરના ધૂળિયા રસ્તા યાદ આવે છે. પાકથી લહેરાતાં ખેતરો વચ્ચેથી પસાર થતાં ધોરિયામાંથી ખળ ખળ ફ્લેશબેક શરૂ થઈ જાય છે અને હું પહોંચી જાઉં છું મોડાસાના કાશી વિશ્વનાથ મહાદેવના માઝૂમ નદીના એ.ટી.ની ઠંકડામાં પણ મૂંગારો લાગવા માર્ડે છે. ખુલ્લા મુકત - હળવા વાતાવરણમાંથી બંધિયાર હવામાં શ્વાસ લેતાં ગભરામણ લાગે છે. કોકના ખેતરમાંથી ચોરી કરીને ખાધેલી મગફળીનો સ્વાદ હતો તે, પેકેટના ખારી સીંગના ઘણામાં નથી. તાજ મકાઈ ડોડા ખેતરમાં જ શેકીને ખાધા તે સુગંધ હતું આંખો બંધ કરતાં જ અનુભવાય છે. આજે પણ હું શાંત ચિતે એસીને આંખો બંધ કરું એટલે તરત ફિલ્મનો જેમ ફ્લેશબેક શરૂ થઈ જાય છે અને હું પહોંચી જાઉં છું મોડાસાના કાશી વિશ્વનાથ મહાદેવના માઝૂમ નદીના કિનારાના ઘાટ પર - પગ ઠંડા પાણીમાં ઝળકોળાયેલાં માર્ડે. પગની આજુબાજુ માછલીઓ તરી રહી છે. અને મહાદેવમાંથી સાંજની આરતીનો ઘંટનાદ સંભળાય છે, અને કહેવાઈ જાય છે કે, "ચપટી પરસાદ મારે આંખ મીંચી સાંભળેલો, મંદિરનો શંખનાદ આપો, મારું બાળપણ પાછું આપો..." આ માત્ર મારી - તમારી વાત નથી, આપણા સૌની આ જ હકીકત છે કે વીતેલો સમય સહેલાઈથી ભૂલી શકાતો નથી અને ગમે તેટલો ઊંડે દબાયેલો હોય પણ ક્ષણવારમાં ઉપર આવી જાય છે. મોટા થયા પછી

જિંદગી જેવી છે. તેવી સ્વીકારવી જોઈએ. કોઈ ભ્રમણામાં રહેવા કરતાં વર્તમાન જિંદગીને અપનાવવાથી એ આનંદથી ગુજારી શકાશે. કોઈ પણ સુખ લાંબો સમય ટકવું નથી. સુખની આવનજાવન ચાલુ જ રહે છે. ત્યારે વર્તમાન ને જ વ્હાલથી આવકારવું જેથી સુખની જે ક્ષણની આપણે રાત જોતા હોઈએ તે બનાવોમાં પસાર ન થઈ જાય. "તને કોકનાં વેણ વાગશે, ગામ જવાની હદ છોડી દે, વાત વાતમાં દુ:ખ લાગશે, ગામ જવાની હદ છોડી દે."

કુદરત દ્વારા ઉપલબ્ધ અનેક પ્રકારની આહાર-ઓષધીય વિવિધતામાંના એક એવાં કંદમૂળો અનેક રીતે હિતકારી છે, મોટા ભાગનાં આહારમાં લેવાતા કંદમૂળો સ્ટાર્ચ, વિટામીન તથા લોહતત્વથી ભરપૂર હોય છે

(ભાગ-૨) ગતાંકે આપણે અમુક કંદમૂળો કે જે મુખ્યત્વે આહાર સ્વરૂપે લેવાતા હોય તેનો પરિચય મેળવેલો. આપણે જ્યારે આ કંદમૂળો (જેવા કે બટેટા, ડુંગળી, ગાયર, લસણ આદિ), ખાઈએ ત્યારે તેના દ્વારા શરીર પર પડતા પ્રભાવો તેમજ ઔષધીય ઉપયોગીતા એટલે કે સોગો પર અસરને જાણેલી. આ અંકમાં આપણે વધુ કંદમૂળોનો પરિચય મેળવીશું. આ વખતે એવા કંદમૂળો વિષે જાણીશું કે જે મુખ્યત્વે ઔષધીય સ્વરૂપે વપરાતા હોય, એટલે કે તેનો આહાર સ્વરૂપે ઓછો ઉપયોગ થતો હોય. કપૂર કાચલીનો પ્રકંદ ઔષધી તરીકે ઝાડા, તાવ, સોજ, સગભની ઉલ્ટી, હેડકી,

શ્વાસ, વાળ ખરવા, વગેરેમાં વપરાય છે. કસુરો શ્વાસ, શરદી, ઉધરસ, ક્ષ્મિ વગેરેમાં ઉપયોગી છે. કુબીજન ઝાડા, શ્વાસ, મધુમેહ વગેરેમાં વપરાય છે. તવનીરનાં કંદમાં પુષ્કળ સ્ટાર્ચ હોય છે. તવનીરની રાજ બનાવી ઝાડા, સંઝાઈ અને મરડામાં આપાય છે. વજ (લોડાવજ)ના પ્રકંદ ઓછી માત્રામાં વેદકીય ચુરુના પ્રમાણે જ લેવા હિતાવહ છે. વજ કે કફ, ઉંટાટીયું, તાવ, ઝાડા, મરડો વગેરેમાં આપાય છે. વધુ માત્રામાં લેવાથી વજ ઝેરી અસર ઉપજાવે છે, ઉલ્ટીઓ થવા લાગે છે. કાળી મૂસળી, સફેદ મૂસળી, વિદારી કંદ, અશ્વગંધા, શતાવરી આદિ કંદમૂળો સમાન્ય નબળાઈઓમાં તેમજ ખતીય શક્તિ વધારવા માટે સેવન કરાય છે. (આમાની ઘણી જ ઔષધીઓમાં કંદએ ગાંઠો શરૂ કરીને નથી જોવા મળતા આથી તેનો મૂળ સ્વરૂપ જ પ્રયોજાય છે) શિયાળામાં શક્તિદાયક પાક, સ્વચ્છનપ્રાણ આદિ બનાવવામાં આ ઔષધીનો ઉપયોગ થાય, સફેદ

કુદરત દ્વારા ઉપલબ્ધ અનેક પ્રકારની આહાર-ઓષધીય વિવિધતામાંના એક એવાં કંદમૂળો ભાગનાં આહારમાં લેવાતા કંદમૂળો સ્ટાર્ચ, વિટામીન તથા લોહતત્વથી ભરપૂર હોય છે. વળી, દરેક કંદની આવી ઔષધીય શક્તિઓ પણ છે. આ કંદમૂળો વિષે આયુર્વેદમાં વિષદ વર્ણન જોવા મળે છે. જેમાં સારતત્વ આપણે દર્શાવેલ બે અંકોમાં જાણ્યું. આ કંદમૂળોનો નિયમ માત્રામાં વિધિપૂર્વક ઉપયોગ કરવાથી અનેક સોગો સામે મુક્તિ મેળવી શકાય. આપણે એ પણ જાણ્યું કે અમુક કંદમૂળો ઝેરી છે આથી આવા કંદમૂળોનો ઉપયોગ કરતા પૂર્વે ચિકિત્સકની સલાહ જરૂરી છે.

કંદમૂળ : આહાર તથા ઔષધ સ્વરૂપે નિરામય - ડો. કેદાર ઉપાધ્યાય

મૂસળી ઓછી પ્રાચ્ય હોવાથી મોંઘી છે. જ્યારે કાળી મૂસળી હિમાલયમાં તેમજ ગિરનારમાં જોવા મળે છે. ગુજરાતમાં વિકસી કંદનું પહેલાં વેટનું ચલણ હવે રહ્યું નથી. શતાવરીના મૂળ મહિલાઓના ઈર્ષ્યા કે પ્રદર, અશ્વગંધાના મૂળને લેપ ગાંઠ-સોજ પર કરવામાં આવે છે. જેડી મધના મૂળ તેમજ ગાંઠો સ્વાદે ગળ્યા હોય છે. તેનો ઉપયોગ શરદી ઉધરસમાં તેમજ સ્વાચ્છ તરીકે પણ કરવામાં આવે છે. નસોતરના ગાંઠાયુક્ત મૂળ રેચક છે. આથી તેને કળજીવાતામાં વાપરવામાં આવે છે. દૂધીયો હેમકેટ ઔષધી તરીકે રતવા, સોજો, ઉધરસ, દમમાં સ્કટયુદ્ધિકર તરીકે વપરાય છે. જ્યારે તેલિયો કંદ ઝાડા, ક્ષ્મિ, સોજમાં પ્રયોજાય છે. ખાટખટ્ટુના કંદ સોજ તથા ગાંઠ પર લેખનાઈ પ્રયોજાય છે. હિંગના ગાંઠ મૂળોમાંથી ઝેરીનયુક્ત સ્ત્રવને ભેગો કરીને હિંગ મેળવાય છે. જે રસોઈમાં વપરાય છે. હિંગ અપચો, હેડકી, આફરો, પેટમાં શૂળ આદિમાં ગુણકારી છે. વારાહીકંદ (ડુક્કરકંદ)ને આદિવાસી લોકો ખોદીને ખાય છે. તે સ્કટયુદ્ધિકર કરનાર, ક્ષ્મિને દૂર કરનાર તેમજ જાતિય શક્તિ વધારનાર છે. વારાહીકંદની અમુક ખતો ઝેરી છે. દૂધીયા વછળાગા અંબીલ મૂળ ઝેરી હોવાથી તેને

આજના દિવસનો મહિમા - બાનુપ્રસાદ એસ. દવે ૧૩મી ડિસેમ્બર
● ઓછામાં ઓછા સાદાનો હોવા છતાંય શરીર વિજ્ઞાનમાં રક્તરૂધિરા ભિસાણની અદ્વિતિય શોધ કરીને શરીર વિજ્ઞાનમાં શકવર્તા ક્રાન્તિ લાવનારા ડો. વિલિયમ હાર્વેનો ઇંગ્લેન્ડના ફાકરટોનો ગામમાં જન્મ થયો. ૧૩-૧૨-૧૯૫૬ વૈજ્ઞાનિકની પુણ્યતિથિ.
● જીવનભર ફક્કીરી ધારણ કરી બીજા માટે અમીરી બનાવનારા ખોજ-હાજી મહમ્મદનો મુંબઈ ખાતે જન્મ - ૧૮૭૮. અજાણ પૂણામાં પડી રહેતાં સાહિત્યકારોને સામાન્ય વચ્ચે રમતાં કરનારા હાજી એ પ્રકાશન સાહિત્ય માટે બંગલો વેચ્યો, ઈંધો ખોચો, કરજ ભોગવ્યું પણ અસંખ્ય લેખકોને આગળ લાવ્યા.
● ૧૯૦૪ - લંડનમાં પહેલી વીજળીથી ચાલતી ભૂગર્ભ ટ્રેનનો પ્રારંભ.
● ૧૯૮૪ - અંગેજ કોશકાર રોમ્યુઅલ જહોન્સનનું અવસાન.
● ૧૯૪૭ - હિમાલયના સુંદર ધિત્રો દોરનારા કલાકાર નિકોલસ શેરીકનું અવસાન.
● ૧૯૩૦ - નવસારી ખાતેના દાનવીર રતનભાઈ ભામજી (ટાટા) નું અવસાન.
● ૧૯૬૯ - ફરસીના મહાન આલિમ - વિદ્વાન પ્રો. કાઝીનું અવસાન.